చూసినా, చేతితో తాకినా, ఒక మంచిమాట చెప్పినా ఇవి అన్నీ మౌనంలో నుండి వచ్చినవే. మౌనంలో నుండి వచ్చిన మాట, చూపు, చేత నిన్ను పవిత్రం చేస్తుంది, మిగిలినవి అన్నీ అప్రధానమైన విషయములు. గురువు యొక్క మౌనం నిన్ను పవిత్రుడిని చేస్తుంది, నీ మనస్సును లోపలకు గెంటుకొనిపోతుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని నీకు విశదపరుస్తుంది. మౌనం అంత శక్తివంతమైనది. నీవు మౌనంగా ఉంటే పంచభూతములతో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడుతుంది. మౌనం పరిపూర్ణమైన ఉపదేశం. అందులో వెలితి లేదు, కొరతలేదు. కాని అది ఎంతో పురోగమించిన సాధకులకే అవగాహన అవుతుంది. మౌనం అందరికి అర్థం కావటం లేదు అందువలన మాటలు చెప్పవలసివస్తోంది. రాముడికి జ్ఞానం ఉందా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. ఎవరి పేరు తలపెట్టుకోవటం వలన మనకు జ్ఞానం కలుగుతోందో వాడు జ్ఞానం లేకుండా ఎలా ఉంటాడు అన్నారు భగవాన్.

కీర్తికోసం పనిచేసేవారికి గొప్పలు మిగులుతాయి, ప్రేమకోసం పనిచేసేవారికి మోక్షం కలుగుతుంది.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా పాలకొల్లులో ది 27-8-2000న క్షత్రియ సంక్షేమ పరిషత్ ఆహ్వానం మేరకు పెన్మెత్స సత్యనారాయణ రాజు సూర్య పద్మావతి క్షత్రియ కళ్యాణ మండపంనందు ఏర్పాటు చేసిన ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మోక్షం అంటే అజ్ఞానం నశించటం. శరీరం మరణించిన తరువాత జీవుడు ఉండే చోటు కాదు మోక్షం. అవి అన్నీ ఇతరలోకాలు అందులో మంచిలోకాలు ఉండవచ్చు, చెడులోకాలు ఉండవచ్చు, ప్రయాణించేది జీవుడు. మరణానంతరం ఏ జీవుడు అయితే ప్రయాణం చేస్తున్నాడో వాడిలో నుండి విడుదల పొందటం మోక్షం అంటే జీవ లక్షణాల నుండి విడుదల పొందటం మోక్షం. మోక్షం సంపాదించటానికి మేము చేయవలసిన సాధన ఏమిటి అని ఆచార్యుల వారిని అడిగారు. సత్పురుషులతో సహవాసం చెయ్యి. సత్పురుషులతో సహవాసం వలన మోక్ష సముపార్జనకు నీ మనస్సుకు యోగ్యత కలుగుతుంది, అర్హత కలుగుతుంది. మమకారం తగ్గించుకోవాలి అంటే పని తప్పించుకోమని కాదు వేదాంతం పేరు చెప్పి పని మానివేయటం కాదు. నీవు ఎలా పనిచేస్తే మోక్షం వస్తుందో అలా పని చెయ్యి. ఎలా పనిచేస్తే నీ మనస్సు వికశిస్తుందో అలా పని చెయ్యి. ప్రపంచంలో అన్నింటికంటే కష్టసాధ్యం మనో నిగ్రహం. మనం తినే

పదార్థాలు అన్నీ ఎదురుగా ఉన్నాయి అనుకోండి. మనకు ఎంత అవసరమో మన ఆరోగ్యాన్ని బట్టి తినేవారు మనలో ఎంతమంది ఉన్నారు. శరీరం విడిచి పెట్టిన తరువాత జీవుడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఇబ్బంది లేదు వాడికి భయం ఉండకూడదు, దుఃఖం ఉండకూడదు. ఈరెండూ ఉంటే వాడికి అశాంతి ప్రారంభమవుతుంది.

ప్రపంచంలో అన్నింటికంటే పెద్ద అబద్ధం ఏది అంటే ఏదైతే నీవు నేను, నేను అంటున్నావో అదే పెద్ద అబద్ధం, అదే పెద్ద అసత్యం. ఆ నేనులో నుండి నాది వస్తుంది. నాకు మేడ ఉంది, పది కార్లు ఉన్నాయి, పదవులు ఉన్నాయి అంటాము. ఈ నేను ఎంత అబద్ధమో, ఈ నేనుకి కలిగిఉండే విషయాలు కూడా అంతే అబద్ధం. నీ హృదయములో ఉన్న మరణం లేని వస్తువును చేరటానికి నీ ధైర్యం ఒక్కటే సరిపోదు, నీ తెలివి ఒక్కటే సరిపోదు. సత్కర్మ యొక్క సహాయం అవసరం. మనమాట కలినంగా ఉండకూడదు, మృదువుగా ఉండాలి. మనం సత్కర్మచేయాలి అది ఆడంబరం కోసం చేయకూడదు, ఈశ్వరానుగ్రహం కోసం చేయాలి. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును నీవు పొందలేవు. నేను అనే పెద్ద అబద్ధం ఏమి చెపుతుంది అంటే ఈ దేహమే నేను, ఈ దేహం నాది, ఈదేహమే సర్వస్వం అని చెపుతుంది. దేహమే నేను అనే ఈ ముడిలో నుండి ఎవడైతే బయటకు వచ్చాడో వాడికి జ్ఞానం కలుగుతుంది. సత్యం అనేది ఒకడిసొంతం కాదు, దానికి పరిమితి లేదు. కాని దురదృష్టం ఏమిటి అంటే సత్యాన్ని మనం ఒకమతానికో, ఒక కులానికో ఒక రూపానికో, ఒక నామానికో పరిమితం చేస్తున్నాము. సత్యం గురించి మనకు సరియైన అవగాహన లేదు. సత్యాన్ని మనం అగౌరవపరుస్తున్నాము. సత్యం అనేది ఒక మతానికో, ఒక కులానికో పరిమితంకాదు, అది అంతటా ఉంది. నేను ఉన్నాను అనుకోవటంలో ప్రమాదం లేదు. అది అహం. నేను అలా ఉన్నాను, ఇలా ఉన్నాను అనుకోవటంతో కారం ప్రారంభమవుతుంది. అహంకారంలోను, మమకారంలోను కారం ఉంది. దానిని తగ్గించుకో. ఆకారం ఎంతవరకు తగ్గించుకోగలవో అంతవరకు తగ్గించుకో. అహం వేరు, అహంకారం వేరు. నేను ఉన్నాను అనేది అహం. ఇందులో చెడ్డలేదు. నేను అలా ఉన్నాను, నేను ఇలా ఉన్నాను అని నీరంగుతో గాని, అధికారంతోగాని, ధనంతోగాని తాదాప్యం పొందితే అది కారం. అక్కడ నుండి పునర్జన్మలు ప్రారంభమవుతాయి, అజ్ఞానంలో కూరుకొని పోతావు.

మోక్షస్థితిని పొందటానికి సాధుపురుషులతో సహవాసం అవసరం, మమకారం తగ్గించుకోవాలి. మమకారం తగ్గేకొలది హృదయంలో ఉన్నశాంతి, ఆనందం నీ చేతికి

అందుతూ ఉంటుంది. పరమేశ్వరుని పట్ల భక్తి కలిగి ఉండాలి. మనకు ఎంతో కొంత భక్తి ఉంది కాని ఆభక్తి కేవలం వ్యాపారానికే పరిమితం. దేవుడు పేరు చెప్పి దేశానికి మంచి కంటే ఎక్కువ చెడ్డ జరుగుతోంది. దీనికి సరియైన అవగాహన లేకపోవటం కారణం. ఒక పేట ఉంటే అక్కడ పది గుళ్ళు కట్టటం, వాటికి తాళాలు వేయటం, ఏదో పండుగ రోజున తలుపులు తీయటం. అలా ఎన్ని గుడులు కడతారు. భక్తి మంచిదే కాని సరియైన అవగాహన ఉండటం లేదు. ఇలాకాదు ఎవరికైనా సహాయం చేయండి అంటే మాకు పుణ్యం రాదు అంటారు. ఒకటి జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి ఏదో గుడి కట్టటం వలన, నుయ్యి త్వవటం వలన మోక్షం రాదు. అజ్ఞానం నశించటం వలన మోక్షం వస్తుంది. ఏదో పనిచేయటం వలన మోక్షం రాదు, మూల తలంపు నశించటం వలన మోక్షం వస్తుంది. కొంతమంది కీర్తికోసం పనిచేస్తారు, కొంతమంది ప్రేమ కోసం పనిచేస్తారు, కీర్తి కోసం పని చేసేవారికి గొప్పలు మిగులుతాయి. ప్రేమకోసం పనిచేసేవారికి మోక్షం వస్తుంది. రాముడిని ప్రేమిస్తున్నాము, కృష్ణుడిని ప్రేమిస్తున్నాము అని చెప్పే మీకు కనిపిస్తున్న మనిషి మీద ఎంత ప్రేమ ఉంది. దారి తెలియక దారి గురించి అడుగుతూ ఉంటే కొంతమంది అదికూడా చెప్పటం లేదు. దారి చెప్పటం అనేది చాలా చిన్నపని. ఆచిన్న పనివలన కూడా మనం ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. ఆత్మవిద్య సముపార్జనకు ఎవడికైతే అర్హత ఉందో వాడికి మాత్రమే అది తెలియబడుతుంది గాని అధికారం వలన గాని, పాండిత్యం వలన గాని, ధనం వలన గాని అది సాధ్యం కాదు.

ధ్యానం చేసేటప్పుడు సుఖంగా ఉండటం లేదు, శాంతిగా ఉండటం లేదు, చాలా గొడవలువస్తున్నాయి అని అడుగుతున్నారు. నీలోపల ఉన్నాయి కాబట్టి వస్తున్నాయి వాటిని పరిశీలించు అవి ఎందుకు వస్తాయి అంటే లోపల ఉన్న పరమేశ్వరుడు వాటిని కెలుకుతాడు. చెరువులో నీరు స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది అందులో బెడ్డ వెయ్యండి లోపల ఉన్న బురద అంతా బయటకు వస్తుంది. లోపల బురద లేదు అనుకోండి మీరు బెడ్డ వేసినా బురదరాదు. బెడ్డ వేయటంవలన లోపల ఉన్న బురద బయటకు వచ్చింది అలాగే ధ్యానంలో నీ మనస్సులో ఉన్న బురద అంతా బయటకు వస్తుంది. కంగారు పడకూడదు. మన మనస్సులో ఇంత బురద ఉంది, ఇన్ని బలహీనతలు ఉన్నాయి అని మనకు తెలియాలి. తెలిస్తే వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. ముందు ధ్యానం చేయటం కంటే జపం చేయటం మంచిది. జపం చేయగా చేయగా అది ధ్యానానికి దారి తీస్తుంది. చైతన్యానికి దేహంతో పనిలేదు, లోకంతో పనిలేదు, దేవుడితో పని లేదు జీవుడికి దేహం కావాలి, లోకం

కావాలి, దేవుడు కావాలి. భోగానుభవానికి జీవుడికి దేహం కావాలి అందుచేత దేహం చనిపోయినప్పుడు పునర్జన్మకోసం వెతుక్కుంటాడు. మన హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. దానిని మనం నమ్మటం లేదు. నిజం కాని దానిని నిజం అని నమ్ముతున్నాము. ఇదే మాయ. ఆ మాయను తీసివేస్తే నీవు జ్ఞానివి అవుతావు. కర్మాను సారం నీకు పునర్జన్మలు వస్తాయి. చావు పుట్టుకలు దేహానికే. ఇవి వ్యవహారిక సత్యాలు. ఇది అంతా ఒక పెద్ద అడివి. ఇందులో నుండి బయటకురా.

దేహం యొక్క రాకడ, పోకడలను నీమీద ఆరోపించు కొంటున్నావు. దేహం నీవే అని భ్రమపడటం వలన ఇవి అన్నీ వస్తున్నాయి. నిజంగా నీవు దేహానివికాదు దేహం నీవుకాదు అని నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు నీకు పుట్టుక లేదు, మరణం లేదు అని నీకు అర్థమవుతుంది. పునర్జన్మ సిద్ధాంతాన్ని మీరు బలపరుస్తున్నారా అని భగవాన్‌ను అడిగితే నేను బలపర్చను అని చెప్పారు. పునర్జన్మ ఉన్నా అది పారమార్థిక సత్యం కాదు, నీ స్వప్నంలో వచ్చే దేహాలు ఎంత నిజమో అవి కూడా అంతే నిజం. నేను ఉన్నాను అనుకొన్నప్పుడు దానికి చావులేదు. నేను దేహాన్ని అనుకొన్నప్పుడు ఆదేహానికి చావు ఉంది. నేను దేహాన్ని అనుకొంటున్నావు కదా ఆ దేహంతో ఉన్నతాదాప్యం పోయినప్పుడు నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు చావు నిన్ను ముట్టుకోదు. నీవు కాని దేహంతో తాదాప్యం పొందుతున్నావు దాని వలననే చాలా సమస్యలు వస్తున్నాయి, దుఃఖం కూడా అందువలననే వస్తోంది. నీవు నిజం కాని దానిని నిజం అని నమ్మవచ్చు. నీవు నమ్ముతున్నావు అని అది నిజం కాదు. నీకు దేహం ఉన్న మాట నిజం కాని అదే నీవు అనుకోవటం నిజం కాదు. ఎక్కడో చావు వరకు అక్కరలేదు గాఢ నిద్రలోనే నీవు దేహంతో సెపరేట్ అవుతున్నావు కదా. దేహం చనిపోయినప్పుడు దేహం దుఃఖపడటం లేదు. మరి ఎవరు దుఃఖ పడుతున్నారు. ఈ దేహం నాది అనుకొనేవాడు దుఃఖపడుతున్నాడు. వాడి సమస్యను పరిష్కారం చేసుకోగలిగితే సృష్టిరహస్యం తెలుస్తుంది, జన్మరహస్యం తెలుస్తుంది, దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని దుఃఖపడతాడు ఎందుచేతనంటే దేహంతో ఎవడైతే తాదాప్యం పొందుతున్నాడో వాడు దేహం పోయిన తరువాత నేను ఉండను అనుకొంటాడు. ఉండను అనుకోవటం వలననే వాడికి దుఃఖం ప్రారంభమవుతుంది. దేహం పోయినా వాడు ఉంటాడు అన్న సంగతి వాడికి తెలియదు. దేహం పోయిన తరువాత కూడా నేను ఉంటాను, అనే అనుభవం వాడికి కలిగితే వాడికి దుఃఖం లేదు, భయం లేదు. మరణభయం వాడిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతుంది.

రమణభాస్కర